

бнж лютость ся прочюла вражда-та на двама Франкски царе: Брунегилда и Фредегонда).

Кога царували Хлодвигови-ти наследници, на Франкски-ты владовища были присъединены Бургундия и Тюрингия, та Франско-то царство ся простирало тогава отъ Пиринейскы-ты планины до-на вънхтрѣ въ Германиј. То ся раздѣлило на двѣ голѣмы чисти: на источнїк, Австразиј или сжице нѣмски земи, и на западнїк, Нейстриј или Галлиј.

Други-ти царе отъ Меровингский корень были единъ отъ другъ по-слаби, и на тѣхно врѣмѧ управа-та на царщинѣ-тѣ прѣминжла въ ржцѣ-ты на палатны-шы меры или майордомы, сир. управници на царскыи имотъ. Единъ майрдомъ, Мартель, туриль подъ ржкѣ-тѣ си Австразиј и Нейстриј. Той ся много прочоулъ съ надвиваніе-то на новы-ты источны завоевателе, Арабы. Араби-ти, като покорили Испаниј, нагжнали Галлиј. Нѣ тамъ имъ излѣзъ насрѣдѣ Карлъ Мартель съ свои-ты Франкы, и ся ударили, при градъ Пуатю, дѣто чудно-то юначество мюслюманско ся съсыпало отъ голѣмѣ тѣ Франкскѣ силж. Араби-ти сега прѣвъ пѣтъ бѣдохѣ надвити, и ся завѣржли назадъ. За силж-тѣ, съ којкто Карлъ наносилъ удары на неприятеля въ тој бой, дали му имя Мартель, сир. чюкъ (732 год.).

Карла Мартела наследилъ умный неговъ сынъ Пининъ Кѣсий, нареченъ така за малкый му бой (което не му бѣркало да владѣе съ голѣмѣ естественѣ силж.) Той веке не ся благодарили съ титлѣ-тѣ на палатный меръ, та ся нарекъ царь (752 год.). Римъ-папа Стефанъ былъ отышъль да иска помошь срѣди Лангобарды-ты, та самъ го помазалъ за царь. Пининъ за това нѣщо съ все сърдце помогнжъ на папѣ-тѣ, и му дарилъ Равенскій ексархатъ. Отъ него ся начина на Франкскій прѣстолъ царскій корень на Каролингы-шы, наречени така отъ имѧ-то на сына му Карла Великаго

Происхождение на феодализмъ. Франкы-ти и други-ти германски народи, шо ся заселили въ областити на Западно-то Римско царство, зели да приниматъ отъ